

landbrugsstøtten afviklet. Landbrugsstøtten er en af de største hindringer for en WTO-aftale. Hvis vi mener det alvorligt med frihandel og udvikling af Afrika, kan det ikke nytte, at en europæisk ko får mere i støtte end en afrikaner, der lever på kanten af fattigdomsgrænsen.

Kl. 16.20

Reformer af EU's landbrugspolitik fra 2003 er ikke tilstrækkeligt, for det europæiske landbrug er ikke konkurrencedygtigt på verdensmarkedet og er derfor fortsat afhængigt af de beskyttende toldmure. Den stædige holdning over for toldreduktioner var med til at udstille EU's manglende vilje til at nå et resultat i Doharunden. EU er nødt til at komme med et bedre udspil, der indeholder større toldreduktioner, hvis vi skal genstarte Doharunden. Og på længere sigt kan der ikke være tvivl om, at landbrugsstøtten skal afvikles.

Nu, hvor Dohaforhandlingerne er brudt sammen og tendensen går i retning af bilaterale aftaler, er forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og ACP-landene afgørende. Men vi ved ikke ret meget om, hvordan forhandlingerne skrider frem. Kommissionen holder kortene tæt ind til kroppen, og i den forbindelse vil jeg gerne bede regeringen orientere os om, hvordan det går med forhandlingerne.

Der er store perspektiver i at fremme syd-syd-handel. Det gælder om at fjerne de høje toldbarrierer, men også om at forbedre infrastrukturen på tværs af landegrænser, øge produktionskapaciteten og benytte best practice studies for at udbrede den sparsomme privatsektors erfaring i de mindst udviklede lande. I den forbindelse glæder vi os over i Det Radikale Venstre, at de europæiske ministre på rådsmødet i oktober bekræftede løftet om at hæve den handelsrelaterede bistand til i alt 2 mia. euro. Disse midler kan bl.a. bidrage til at nedbryde barrierer for syd-syd-handel.

Her til sidst vil jeg gerne stille udviklingsministeren følgende spørgsmål: Hvordan vil udviklingsministeren sikre, at den handelsrelaterede bistand også kommer de fattigste lande til gode? Og hvad vil ministeren gøre for at sikre den nødvendige koordination mellem EU og medlemsstaterne i bistandsdelen?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Hr. Naser Khader siger, at han er bekymret, fordi forhandlingerne i WTO i en ny handelspoli-

tisk runde nu er brudt sammen og der derfor vil ske det, at nogle, de rige lande, nu vil gå over til bilaterale aftaler direkte mellem rige lande og ulande og der vil kunne presse ulandene, som vil stå i en dårlig forhandlingsposition.

Så vil jeg sige, at jeg godt kan forstå hr. Naser Khaders bekymring, når jeg ser, hvad det er for et handelspolitisk udspil, som EU kom med her i starten af november; det, der hedder »Global Europe: competing in the world«, hvor EU vil have endnu mere markedsadgang til de fattige ulande, end de krævede under WTO-forhandlingerne. Det var helt urimelige krav, som fik WTO-forhandlingerne til at bryde sammen, fordi ulandene sagde: Vi gider ikke finde os i mere.

Er det ikke netop et argument for at gå mod det forhandlingspolitiske oplæg, som kommer fra EU, »Global Europe: competing in the world«?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg ved ikke, om man skal gå imod det. Det, vi opfordrer til, er, at forhandlingerne bliver genoptaget. Det er i Danmarks interesse, det er i EU's interesse, og det er også i de fattige landes interesse. Det er vigtigt for det multilaterale, og det er derfor, vi er så bekymrede over tendensen hen imod bilaterale aftaler, for det er ikke til de fattige landes fordel.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, er, at jeg ikke synes, det bare skal blive ved de pæne ord om, at hr. Naser Khader er bekymret over, at ulandene bliver presset af rige lande i bilaterale forhandlinger. For jeg synes rent faktisk, det skal gøres lidt konkret.

Men så er det, jeg bliver lidt bekymret, når jeg ser det her forslag til vedtagelse, som Det Radikale Venstre og hr. Naser Khader også står bag, hvor der ikke er et eneste ord, som modsiger det handelspolitiske udspil, som Europa-Kommissionen er kommet med her i november, og som går ud på, at EU's store virksomheder nu vil have endnu mere adgang til ulandenes markeder, end det blev krævet under forhandlingerne i WTO, de her urimelige krav, som fik runden til at bryde sammen.

Så hvis hr. Naser Khader mener det alvorligt med, at de fattige lande ikke skal presses ind i handelsaftaler, som ikke kommer dem til gode, hvorfor stemmer hr. Naser Khader så for sådan